

**100 szóban Budapest**

**2021**

# BEVEZETŐ

Egy évig lestük otthonainkba bezárkózva, hogy az Apokalipszis Lovasai biciklis ételfutárok képében száguldoznak a város kiürült utcáin. Jó újra birtokba venni közös tereinket – itt, ezekben a történetekben is. Él magyar, áll Buda még, össze tudjuk rakni a Margit-szigetet. Jó olvasni, hogy a különbségeken túl mennyire hasonlóan gondolkodunk a városról; ő is ott lett szerelmes, őt is ott hagyták el, ő is észrevette: megállt az óra az Oktogonon. Mindig éjfél van és mindig dél. Jó engedni a 100 történet ritmusának – újra birtokba vesz minket Budapest.

Magyarországon a 100 szóban Budapest történetíró pályázatot a Mindspace csapata szervezi, akik a chilei Plagio csapatától vették át az ötletet. Idén már 23 illusztráció készült a legjobb történetekhez, kortárs magyar grafikusok közreműködésével. Hálával tartozunk Budapest Főváros Önkormányzatának, hiszen már nyolcadik éve együttműködő partnereink. Annak is nagyon örülünk, hogy a kiskönyvek elérhetőek a POKET-automatákban, a város különböző pontjain, mert szeretnénk, ha minél több városlakóhoz eljutnának ezek a történetek. Köszönjük a Budapest Brand Nonprofit Zrt-nek, hogy mindezek idén is megvalósulhattak.

Kellemes csavargást kíván a 100 szóban Budapest zsűrije: Janecskó Kata, Varró Dani, Szemes Máté, Szemes Botond.



Illusztráció  
**Zsuffa Zsanna**

# FONTOS KÉRDÉSEK

Baranyai Barna

A romkocsmá, az úgy készül, hogy vesznek egy szép új helyet, majd ráeresztik a bölcsészeket? A brit legénybúcsú, az már hungarikum? A barber shopok úgy szaporodnak, hogy éjszaka megharapnak egy fodrászatot? Vagy csak megkínálják whiskeyvel? Hogy lehet cigiből buszjegyet venni? A bácsi miért fekszik úgy, mint egy összehajtogatott kempingszék? Mi az a herbál? Ha eleget dudálnak, kidugul a dugó? Aki biciklizik, annak miért mindig a kurva anyját? A rózsadombiakat utálni kell vagy közējük tartozni?

# ÚTRA KELÜNK

Szekernyés Tünde

Metrók, buszok, trolik és villamosok bonyolult szerelmi hálózatszerkezete szövi át a várost, dúlnak a csókos ütközetek. Azt beszéljük, a négyeshatos váltni készül, az ok egy eltitkolni kívánt affér a tizenhetessel. A hír hallatán a tizenhetesnek udvarló hatvanegyves villamos rögtön menetrendcserét követel. Különben is unja már a Hűvösvölgyet, belvárosba kívánczik. Örömmel csapná a szelet az ajtajukat nyitogató friss metrópótlóknak, már ha a metrók nem tiltakoznának olyan hevesen bármiféle keveredések ellen: – Lám, hogy járt a 100E is – mondják kioktatóan. A vén bolond mindennap kijár a reptérre, elszállt kedvese után. Aki nem tudja, hol a helye, az ne keljen útra.

# #BUDAPEST

Csizmazia „Cheese” Gábor

Pesterzsébeti temető #nagyapapa #szomorú #elsővattacukor #es-  
mtkmeccsek #beesettasírásó Corvin mozi #randi #pocsékfilm  
#végigbeszéli #mégapopcorniselfogyott #ebbőlseleszfolytatás  
Zila cukrászda #édesbűnözés #zserbószelet #egysosemelég  
#diódarabka #fogorvosiügyelet Budapest Sportaréna #kon-  
cert #hanszimmer #páromakilencedikhónapban #fenomenális-  
volt #szerencsére nem szültünk Állatkert #kétgyerekekkel #tömeg  
#leszakadtazég #perszebetegakiselefánt #folyamatoscirkusz  
#nyakbancipelés #ajándékbold #újabbplüssállatokacsaládban  
#béke #mindjártotthon A sarki trafik előtt #közösségido-  
hányzás #majdmegfulladok #fogadkozás #holnaptólleszokom  
#különbénisrohadtdrága #mégegyszálbeleférmielőttideérafő-  
nök Jégbüfé #váratlantalálkozás #régiosztálytárs #nosztalgia  
#megváltoztunk #művigyor #namajdtízévmúlvaújra Baleseti  
#munkahelyifoci #még hogysürgősségi #végreröntgen #szalag-  
szakadás #perszeműtét #betegállomány #avégénmégkiisrúgnak  
Ecséri bolhapiac #kacatok #megfizethetetlenkincsek #időutazás  
#nekünkisvoltilyenrádióink #üreskézzeltávoztunk #denemazseb-  
tolvaj #pénztárca #csakotthonvettemészre Blaha #fagyosreggel  
#lerobbantabusz #várjukakövetkezőt #elkésemasuliból #na-  
végre #kétmegállóvalarrébbellenőr #otthonhagytamabérletem  
#megbüntetnek #tipikushétfő Duna-part #alkotóimagány #né-  
zema folyót #nemúszikadinyehéj #pályázatraírok #megjötte-  
zihlet #mostmegegyjapánturistacsoport 1-es villamos #hazafelé  
#mindenkimaszkban #egy kivétellel #összeszólalkoznak #vere-  
kednek #felveszematelefonnal #talántúlközelre.

# A RITUÁLÉ

Haász János

Minden augusztusi újholdkor összegyűlnek egy külső kerületi kihalt gyárépületben, ahol máskor csak graffitisek vagy ipari romok rajongói járnak. Rajtuk kívül senki nem tud ezekről az alkalmakról, az illetéktelenek mégis messzire elkerülnek ilyenkor a környéket. Összegyűlnek, és furcsa rítus veszi kezdetét, ami egyszerre szól az elveszett párjaik siratásáról és a meglelt társak fölötti örvendezés ritka, ám annál lélekemelőbb pillanatairól. A városlakók a rituáléból csak ritkán és keveset tapasztalnak meg, arról is a legtöbben azt hiszik, hogy nem más, mint a szántóföldekről beáramló trágyaszag vagy egy szivárgó csatorna. Senki nem tudja, hogy ez a Mosás Közben Elveszett Fél Pár Zoknik Éjszakája.

# NYOMTATÁSI HIBA

Farkas Dóra

Hatéves kora óta minden évben, amint bedobta a postás az új telefonkönyvet, kikereste a vaskos könyvben az édesapját. Bizonyíték volt ez, hogy van helyük a világban. Ahogy közeledett a névhez, egyre lassabban húzta az ujját a sorokon... még néhány Halász, Halmos, Halomhegyi, és meg is van, Hámori. Hámori József cipész, Budapest, 14. kerület. Évekig rendben is ment minden, de aztán egy esős kedd reggelen egy figyelmetlen nyomdai alkalmazottnak (név szerint ifj. Kovács Árpádnak) köszönhetően kimaradtak a könyvből. Eleinte csak a körvonalaik kezdtek halványodni, de mire véget ért a telefonkönyvek éves nyomtatása, az egész Hámori család nyomtalanul eltűnt.





Illusztráció  
**Radványi Maja**

# SZÜLŐK VIZUÁLIS NEVELÉSE

Nagy Lotti Sára

Nálunk itthon Zuglóban  
Minden zugban zug-ló van  
Jellemzően egyszarvú  
És hiába plüssstartó  
Tárolók és dobozok  
– plusz, hogy nem lovagolok –  
Csillámlóan itt vannak  
Ágyban lesből támadnak

Egytől egyig mind gyönyörű  
Van pattogós, nagytermetű  
Van hogy repül, mégse holló:  
Pegazus. Hol póni, hol ló...

Ja, de ezt már elmondtam.  
Kitaláltad: lányom van.  
Ez van nálunk, Zuglóban.

# OKOSTOJÁS

Szterjopulu Cveta

– Szervusz, Karesz, ezer éve... nem ismersz meg? Már mesziről kiszúrtam azt az okostojás fejedet. Annuska jól van? – Hogy ki? – A feleséged, te majom! Az egész gimi téged irigyelt, hogy te lettél a befutó. Még ott laktok a Podmaniczky utcában? – Nem, én... – Akkor végre elköltöztetek, kicsi volt már az a lakás... – Kérem, én nem tudom, ki maga. – Hohyhogy? Lajos vagyok, a József Attilából. – Itt valami tévedés lesz, én dr. Ásványi Géza vagyok. – Ó, bocsánat, ezek a maszkok megtévesztenek. Csak azt az okostojás fejét láttam.

# A FELHŐ

Trosits Balázs

Van egy felhő a Várkert Bazár mellett-fölött, ahogy az ember elbiciklizik mellette a rakparton, mindig keresztülmegy rajta. Összetételét illetően 100% parfüm, amely a környéken található éttermek, kávézók közönségétől származik. Volt, jelenlegi és wannabe insta modellek és influenszerek pörgetik a #goodvibes posztokat, miközben úgy nevetnek a képeken, mintha az előttük lévő saláta vicceset mondott volna, a felhő pedig közben csak hízik, sokasodik. Érdekes, de ez a felhő nem mozdul sehova, eshet eső, hó, süthet ezer pokol erejével a nap, akkor is ott marad.



Illusztráció

**Moroncsik Ádám**

# BETONDZSUNGEL-BESTIÁRIUM

Kartali Zsuzsanna

Rovar-anya inti  
Az élheterlen lárvtát:  
Piaci légy!

Műbundáért do-  
Rombol közízlést puhán:  
A plázacica.

Elvis bárhova,  
Ám megkéri az árát:  
Taxis hiéna.

Krimifüggő volt  
Kamaszként, ám csalódott:  
Kiugrott kopó.

Hullik a szőre,  
De gazdája tagadja:  
A hónaljcutya.

Tőzsdecápa  
Éhenkárászt lakomáz:  
A nagy hal és a Kis.

Tisztán szalad, de  
Szmogot szív: a drótszamar,  
És aki hajtja.

# ISMERETLEN HÍVÁS

Szilágyi Magdolna

A Jászai Mari tér 2. szám alatt található nyilvános telefon minden este, pontban hét óra negyvenöt perckor megcsörren. A villamosra várakozók közül mindig akad valaki, akit a kíváncsiság a fülkéhez vonz és felemeli a kagylót. Laptoptás-kás topmenedzserek, festékfoltos szobafestők, bolti eladók, műkörömépítők és orvosok egyaránt fülükhez emelték már a telefont, majd valamennyien hangos nevetésben törtek ki. Özv. Jakab Imréné, Erzsike nyugdíjas pedagógus első emeleti lakásának ablaka a fülkére néz. Erzsike minden este, pontban hét óra negyvenöt perckor hívást indít a tárcsás készülékéről. Senki nem tudja, hogy humorista szeretett volna lenni, csak soha nem volt bátorsága kiállni az emberek elé.

# A TAKARÍTÓ

Molnár László

Özvegy Kovácsné, leánykori nevén Budaházy Angéla, főfoglalkozását illetően parlamenti takarítónő, megérezte, hogy eljött az idő. A koszos felmosórongyot a vödörbe dobta, kísétált az épületből, majd komótosan becsomagolta az egész Országházat díszével, kupolájával és képviselőivel együtt egy kopott, sok matricával díszített utazóbőröndbe. És míg a csomag az úti célja, egy apró csendes-óceáni sziget felé közelített egy szupertitkos repülőgépen, Angéla, mint egy szőnyeget, felcsavarta a Kossuth tér forró térkő burkolatát, és az egész telket dús lombú fákkal és gyepszőnyeggel takarta be. A kis- és nagycsaládok, szinglik és mindenféle szerelmesek hamar birtokba vették a területet, és soha, senki nem kérdezte, mi történhetett.



# A RAKPARTON

Schmöltz Margit

Buda, Pest,  
Pest és Buda,  
lógatják lábukat a Duna vizébe.

Mindenki boldog,  
téged kivéve.  
Belefacsarodsz a város szívébe.

Ugyanaz a dinnyehéj,  
Attila óta,  
mindig ugyanaz, ugyanaz a nóta.

Pipa a rakparton bámulni a hidakat,  
ha téged mutat minden kirakat,  
pipa a villamos,  
pipa a Parlament,  
ma megint mindenki az agyadra ment.

A mozgólépcső halad,  
nézed a falat,  
talán egyéniség vagy,  
vagy csak kartotékadat?

A rágódat kiköpöd, lájkot gyúrsz belőle.  
Érzed, hogy baj lesz, tudod már előre.



Illusztráció  
**Holbis Emőke**

Lenyomod,  
kinyomod,  
benyomva elnyomod,  
mindegy – csak legyen kéznél a mobilod.

Szavakat keresel, véletlen elesel.  
Elbuksz vagy elesel?  
Kit keresel?  
A város veled felesel.

# 100SZÓBANÖVÉNY

Szerényi Tamás

Budapestről az utolsó szobanövény 2053-ban tűnt el. Ezúttal egy váratlan napkitörés okozott tartós áramkimaradást, és az ilyen esetekre rendszeresített központi aggregátor is felmondta a szolgáltatást, így az egész városban leálltak a légkondicionálók. A földfelszíni gamma-sugárzás a veszélyesről kritikus szintre nőtt, amikor is az évekkel korábban kiszáradt Duna medrétől alig 150 méterre, a Gellért-hegy kopár torzójával szemben, egy meglepően jó energetikai adottságokkal rendelkező lakás mélyén, a háztartások többségében valaha igen népszerű filodendron (*Monstera deliciosa*) egyik példányának fonnyadt levele végérvényesen levált a törzsről, és ezzel nem maradt élő része, többé nem lehetett élőnek tekinteni. A helyére egy Kínából rendelt műanyag virágot ültettek.

# ÁLLATI SZERELEM

Rácz Laura Rebecca

– El akarok válni. – Mi? – Megismertem valakit. Vele akarok lenni. – Normális vagy? Huszonkét év után? – Engem is meglepett, nem gondoltam, hogy valaha... – Valaha...? – Hogy szerelmes leszek még. – Jézusom, Ingrid, neked teljesen elment az eszed. Ki az? – Nem ismered. – Mégis hogy? Mikor, hol találkoztatok? – Az esti futásaim során. A budai alsó rakparton. – De romantikus. És mégis, mióta tart ez? – Az első lockdown óta. – Ki a fickó? – Nem fickó. – Akkor nő? Bebuzultál? – Egy róka. A Covid alatt elszaporodtak, bemerészkedtek a városba. Köztük volt Hans.

# A MÚZEUM KÖRÚTI SZELLEME

Bodor Adrienn

A Múzeum körúti szellem különös, magányos jelenség. Nem látni, csak akkor, ha az ember megtorpan és figyel. Hosszú kabátjába belekap a szél, ahogy a forgalommal szemben végigsétál a járdán. Koromsötét kapualjakba tévedve kivilágított kirakatokat talál. Pár éve megjelent könyveket szabadít ki poros antikváriumok polcairól. Gyorséttermi menüket falatoz lassan a Múzeumkert padján üldögélve. Üres egyetemi termekben húzódik meg, és hajdani előadásokra emlékezik. Forró csokoládéval melegíti fel a lelkét. Bérházak nyitott ablakán kiszűrődő zongoraszt hallgat, és az erkélyükön álló lakókat lesi. Az aluljáróban kóborolva igyekszik megjegyezni, melyik kijárat hova vezet. Egy megállót villamosozik oda és vissza, mert sosem hagyhatja el a környéket.

# HAZAFELÉ

Geréb János

Az 56-os villamosra a körtéren szálltam fel. Este 11 felé már nem sokan voltak, csak két cincér, egy barna medve és egy teknősbéka. A cincérek egymás mellett ültek, beszélgettek. Én hátul álltam, ahol biciklit is lehet szállítani. A Gárdonyi téren egy ló szállt fel, a Gellértnél leszálltak a cincérek, és felszállt egy elefánt. A Dózsa György téren meg sem álltunk, nem volt miért. A Moszkvánál majd' mindenki leszállt, de felszállt egy flamingó és két denevér. A flamingónak tök jó lába volt. Én a Kelemen László utcánál szálltam le, reméltem, a flamingó is ott fog, de csak a denevérek jöttek...



Illusztráció  
**Lobot Balázs**

# HATALMI POZÍCIÓ

Dizseri Barnabás

Gyerekkoromban apámmal sokszor sétáltunk fel a Várba. Ilyenkor mindig odaálltam az ágyúk mögé, játékból a célkeresztbe néztem, majd elképzelttem, hogy hová csapódna be az ágyúgolyó: – Ez az átkozott gyerek már megint tönkretette a levesemet! Ráadásul az edény is odalett! – kiáltotta Margit néni a Csaba utcai épülettömb hatos lakásából. – Apuuu! Valaki lerombolta a terepasztalomat! – fakadt sírva Pistike a Mikó utcai nappalijuk asztala mögött leroskadva. – Szegény macska! Ez már harmadik a héten! – sóhajtott Terka, a Logodi utcai lakások piros hajkendős takarítónője. – Most már hagyd azokat az ágyúkat – mondta aztán végül apám, s ezzel az egész várost megmentette.



# A VÍZIBICIKLI

Trosits Balázs

Nyári este, megérkezett a szokásos vihar, a Nyugatinál víz-esésként zúdult be az aluljáróba a lehullott csapadék, miközben a körúton második Dunaként hömpölygött a víz. A körúton található kocsmá tapasztalt törzsközönsége olyat látott, amit még soha. Inotás Lajos nyugalmazott géplakatos felpattant az egyik intézmény előtt álló Bubira, majd hátra-nézett, és annyit mondott a barátainak: „Úgyis nyarak óta csak vízibiciklizésre vágyom!”, majd befarolt a zúgó vízbe és kurjongatva elkerekedett a Blaha felé.

# A TÜKÖR

Virág Anna

Az a szóbeszéd járja, hogy az 1900-as évek elején, amikor megnyitották a Divatcsarnokot az Andrássy úton, a tulajdonos egy mágikus tükröt építtetett az áruházba. Mindenki, aki abba belenézett, olyannak látta magát, amilyennek szeretne volna. A háború és az államosítás az áruházat sem kímélte. A tükör eltűnt, hogy hová, senki sem tudja igazán. Néhányak szerint viszont a Parlament férfi mosdójába vitték '45-ben, és azóta is ott áll.

# A RECSEGŐ TELEVÍZIÓ

Oberfrank Fédra

Kovács János és felesége, Katalin egyik este a televízió előtt élvezte nyugdíjas életét a 18. kerület kertvárosi csendjében. A Maradj talpon!-t nézték, közben hangosan diskuráltak Joci néni szerelmi életéről, mikor a televízió képernyője hirtelen szürkévé vált, és rémes, recsegő hangot kezdett kiadni. Kovács János felkelt a karosszékéből, és jó magyar módjára, olyan pofont lekevert a szegény jószágnak, hogy az újból működésbe lendült. Majd a házaspár folytatta a diskurálást Joci néni szerelmi életéről.

# A POLGÁRMESTER VÁROST NÉZ

Sarnyai Benedek

Házmán Ferenc, Buda utolsó polgármestere, akárcsak minden szavatartó ember, jobb szeretett keseregni, mintsem megoldani a maga gondját. A Kerepesi úton temették el. Ki-kijárt a sírból, és a Duna-parton búslakodott. A járókelők hallhatták tőle: Budapest egyesítésekor megfogadta, amíg él, ki nem mozdul Budáról. „Úgy lett”, mondta, „csak temetni hoztak át”. Házmán szerint a lapos, pesti talaj alatt a halottnak is más: „nem úgy görbül két méterrel fölöttem a tér, ahogy kéne neki”. Néha pityergett is. Csak egyszer kérdezték tőle: szellemként nem repülne-e vissza Budára? „Nem tűrnének. Életem végéig: ezt mondtam. A budaiak helyettem is szavatartók.” Sokat is jártak Házmán sírjához keseregni.



Illusztráció  
Jásdi Juli

# A FÁJDALOM EGYETEMESSÉGÉRŐL

Bíró Dániel

Esténként gyakran fájt a feje, ilyenkor friss levegőre volt szüksége. A várnegyedben lakott, lebaktatott az alagút tetejére, ott ücsörgött egy keveset, majd át a Lánchídon, bazilika, végig a fényes Andrássyn, egész a ligetig. Mivel feltűnő jelenség volt, kit sokan ismertek városszerte, többen igyekeztek szóba elegyedni vele, de rájuk se hederített. Agyveleje lüktetett, neki pedig céljai voltak. A Hősök terénél, a szobrok háta mögött rendszerint levizelte a falat, amint pedig a hús fák közé ért, keresett egy padot, amin elszundíthatott. Lakótársa, Kocsis Tivadarné reggelente aggódva kereste, pár nap múltán képével kiplakátolta a környéket. De Konténer, a macska végül mindig hazatért.

# A TŰZCSAP

Barna Eszter

Az Ősz utca és a Kolozsvári sarkán hetek óta egy méretes kátyú tizedelte az autókat. A károsultak sűrűsödő panaszainak eredményeképp a burkolat kijavítására ugyan nem, de egy figyelmeztető bója kihelyezésére sor került. Hónapok múltán érkezett egy aszfaltozó brigád, befoltozták a lyukat, és távozáskor ottfelejtették a tűzcsapra hanyagul feldobott narancssárga bóját. Irén és fél tucat fantasyn nevelkedett gyereke megállapította, hogy pont úgy néz ki, mint egy varázsló, éppen csak a köpenye hiányzik. Így történt, hogy amikor a mopszot esti rutinjára kísérték, Irén a hóna alá csapta a csillagos égboltot ábrázoló éjkék párnahuzatot, és gondosan a tűzcsap vállára kanyarította. Varázslatos látványt nyújtott.

# VÍZZEL

Szalai Sándor

Az albérlet közös költsége: 12 500 Ft. Ebben benne van a korlátlan vízfogyasztás. Amióta beköltöztem, vízzel főzök, vízzel sütök, vizet iszom, vizet eszem, zuhannyal gyújtok rá, vízzel világítok, vízzel fűtök, víz vigyáz a lakásra, ha unatkozom: vizezek vagy vizeset játszom, tévé helyett a kád vizet nézem, rádió helyett a hullámzást hallgatom, vízzel telefonálok és netezek, hétköznapokon hideg vízbe öltözöm, ünnepnapokon meleg vízbe, többnyire úszva közlekedem, ha mégsem, akkor vizet töltök az autóba, és feleségül is vettem egy vödörrel.



# BÉKÁVÉ

Vidéki Bianka

Januártól novemberig a Télapó a 105-ös buszt vezeti. Az Oktogon a kedvenc megállója, ott várakozik a legtovább. Az új felszálló hölgyeknek kezicsókolommal köszön. Még a kiscsajoknak is. A szabadságát mindig egyben, decemberben veszi ki. Januártól novemberig Rudolf átlagos plüss rénszarvas. A műszerfalon ül, a bal sarokban. Piros-zöld csíkos sála néha zavarja a Télapót a szabad kilátásban, ilyenkor leszidást kap. Szombatonként nem dolgoznak. Kisföldalattiznak a ligetbe, ketten megesznek egy krumplis lángost. Utána vesznek egy lottót. Ha nyerünk, kolléga, ígéri meg minden alkalommal a Télapó Rudolfnak, onnanstól fogva már csak buszt vezetünk. Nem nyernek sose, persze.

# A TITOK

Győri-Simon Dóra

Mikor megnyerték „alegtisztábbkörnyék” versenyt, riporterek firtatták a miérteket-hogyanokat. A ruhásszekrény méretű Zoli erre kavicsokat kezdett rugdalni, Jolánka a közösség erejéről zagyvált. Azt mégsem mondhatták el, hogy mindez a káposztásmegyeri boszorka érdeme... Vigyázó tekintete alatt mindenki összeszedi, még az idetévedt ebek után is a kutyasz.rt, nem parkolnak szabálytalanul, lihegve versenyt takarítják a járdákat – időjárástól függetlenül! És az öreg néniknek-bácsiknak hangosan előreköszönnek! Mert ha nem? A blöki a legjobb cipőbe piszkít, a defekt garantált, a lefolyó eldugul, összeomlik a gazdaság és támadnak a pirézek. Mind ezt bevallani? Lehetetlen. (Valakinek mégis eljárt a lepénylesője, mert most minden utca saját banyát akar Újpesten.)

# CSÁNGÓ BÁL

Száva Csanád

Nem, met Budapestre mentem csángó bálba. Met má nem járok Itáléba dógozni. Mondom, métt nem mentem, de az es való, hogy a cinka – édes, mint a rajméz – otthagzott, s azért nem mentem. Nem baj, mondom, met menyek a csángó bálba, vannak ott cinkák. Mentem es. Eppe az ördögútját jártuk, aszongya egy cinka: a bolgárost nem járod? Nem es tudtam, hogy miféle, meg es kérdettem: kend tréfál? Nem tudtam, hogy járnak, megmutította. Dreptolyan: münk aszongyuk Pusztinába, hogy bulgárjászka. Sahogy jártuk a pesti cinkával – édes, mint a nádméz –, aszontam, immá nem menyek többet semerre, itt járom a bolgárost.

# 1983

Palkovics-Szabó Nóra Sára

Történelmi Levéltár?

Hajnalné Gulyás Margit. Érdeklődnék, ki tartott óvodásoknak úszóedzést 1983-ban a Stadion Szálló uszodájában? Budapesten.

Gyerekeknek. 1983.

Bizonyára minden adat önöknél van. A neten nincs semmi. Egészen olyan, mintha nem is létezne az az uszoda. Pedig létezik. Nagyon is létezik. Hogy nem gyulladt föl, mikor a BS leégett!

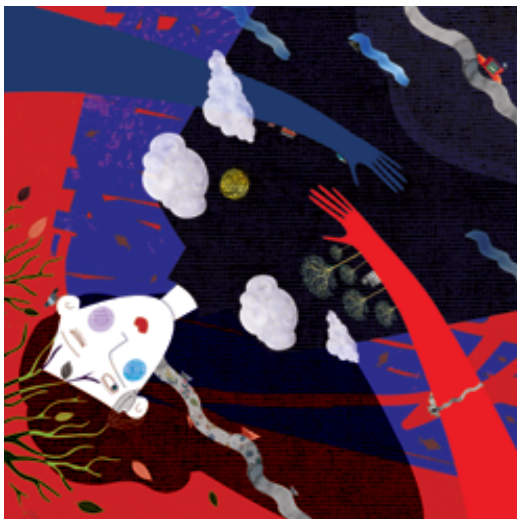
Akkor honnan az istenből tudom meg? Voltam ott, de nem kaptam levegőt. A pszichológus mondta, hogy így elmúlik.

Úgy.

Hogy szembenézek.

1983. Hároméves voltam, amikor bekúrt az oktató a vízbe. Csak arra emlékszem, hogy süllyedek. Meg a szagra. A műanyag burkolat szagára. Az nem megy ki.

Persze, személyi jó lesz?



Illusztráció

**Szabó Imola Julianna**

# DUDU

Maksai Kinga

Dudu a Dunában lakik. Hol máshol? A hetesről szoktam látni, ahogy hétfő reggelenként vízre ereszti a papírhajóit. Ez a mániája. Kedden aztán egész nap sütteti a hasát. Kifekszik a Margit-szigetre, és csak van. Hát hogyne lenne?! A szerda a galamboké. Teleszórja szotyolával a várost, és kedvtelve nézi, ahogy a madarak felcsipegetik. Csütörtökön piacra jár, vesz káposztát meg pörccöt, az a másik gyengéje. Pénteken meglátogatja a barátját Angyalföldön. Ha-ha, nem egy angyalt, bár néha nem bánná. Szombaton a Keletiben ül, néha vonaton. Vasárnap meg otthon marad, hullámot fodroz, örvényt kavar, tévét néz, mint minden más rendes budapesti.

# A LEVES

Tabáni Erzsébet Zsuzsanna

Mindenki Irénke nénije 90 éves lett. Nagy ünnepség volt a házban, az egész gang díszben állt. Irénke szinte minden rokona itt volt a nagy eseményen. Néhány szomszédot is áthívtak, akik jó pár éve ismerhetik Irénkét. Csak Tóthékat nem hívták meg, velük ugyanis nem felhőtlen a viszony. Tóthék ugyanis tudnak valamit, amit mások nem. Irénke hétköznapi nagy mókagyáros. Ebédjét szereti másokkal is megosztani. A menüből a levest sosem eszi meg. A WC-n sem húzza le, mert spórol a vízzel, ezért, amikor végez a főétellel, odaáll az ablakhoz és kiönti a levest a Visegrádi utcára. A szél azonban nem Tóthék barátja.

# HA LESZ

Maczák Orsolya

Ha lesz végre vakcina, vagy hatot kérek, kezenként hármat, aztán kimegyek az antitestemmel a világba, felszállok minden tömegközlekedési eszközre, 1-től 291-ig, oda és vissza. Rálehelem az oltást az idősekre, a szatyrot cipelőkre, a templomba járókra, a szívbetegekre. De főleg a mozgólépcsőn felfelé rohanó csinos lányokra, akiknek a haladásnál a sietés fontosabb. Most bevárnak majd, kell az ellenanyag. Mindegyik boltban összetapicskolom a frissen feltöltött árut, minden társas összejövetelen én leszek a 11. ember. Amikor elértem az átoltottsági rátát, hazamegyek, felmondok, felmondom az albérletem is, hazaköltözöm vidékre, a szomszéd Iza nénivel fogok beszélgetni naphosszat, és örülök, hogy végre nem hiányzom sehonnan.



# HALÁLOS BALESET

Haász János

Sótájm Máté influenszer kedd hajnalban halálos balesetet szenvedett egy terézvárosi mellékutcában, amikor a ködös, esős őszi időben elektromos rollerével megcsúszott egy eldobott FFP2-maszkon, és egy út menti kürtőskalács-automatának ütközött. A baleset idején senki nem járt a környéken, a fiatal sztár holttestét csak órákkal később találták meg. Néhány órával az eset után Sótájm Máté a vlogján bejelentette, hogy az utólagos nagy érdeklődésre való tekintettel szerda hajnalban megismétli a halálos balesetét, és azt valamennyi közösségi felületén élőben közvetíti. Az adás a magyar internet legnézettebb műsora lett, Sótájm Mátét posztumusz a legfontosabb magyar médiaszereplőnek választották.

# HALOTTAK NAPJA

Táborossy Anna

A Pestszentlőrinci Temető bejáratnál krizantémoktól fehérlik a virágosbódé, kicsit távolabb a cukorkaárus standja áll. Az unatkozó gyerekek kapnak egy nyalókát, hogy ne nyafogjanak. Az idős hölgyekre töltött cukorkával emlékeznek szeretteik, a friss gyászhoz fekete medvecukor dukál. Az évtizedes titkok némaságát Negróval oldják fel, a családfakutatók törökmézet vesznek. Feledékeny hozzátartozók kapnak be egy konyakmeggyet, miután másfél óráig hiába keresték a dédpapa sírját. Vattacukorfelhőben az első közös temetőlátogatás romantikus program, elhúzódó hagyatéki ügyek esetén a békülési szándék jele lehet egy mézeskalács. Vajon az emberek a sírnál állva fogyasztják el az édességet?



Illusztráció  
Zengővári Judit

# METÁL-HIGIÉНИЯ

Bolton Vera

Tegnap délután becsöngetett rendelőmbé a villamos. Ülőhellyel kínált, és maga is helyet foglalt, mert kissé le volt merülve. Egész nap igyekezett sínen maradni, pedig alig aludt valamit az éjjel a remizben folyó ramazuri miatt. Két hatos, akik együtt járnak, megrázó híreket hozott a városi pletykákról. A kék buszok állítólag azt terjesztik, hogy a villamosok az irigységtől olyan sárgák, mivel ők sínhez kötötten földhözragadtak, míg mások arra mennek, amerre akarnak. Ez sok villamosnál kiverte a biztosítékot, reggelre nagy részük el sem tudott indulni. Ő maga halkán csengetve dolgoztatott, amikor véletlenül felöklelt egy elé kanyarodó buszt. Most úgy érzi, hogy kisiklott az élete.

# AZ EZÜSTSZEGECS LEGENDÁJA

Battay Máté

Az 1893. évi XIV. törvénycikk elrendelte új hidak építését. Ferenc József nemcsak „legkegyelmesebben hozzájárulni méltóztatott”, hogy a Fővám téri hidat róla nevezzék el, királyi kezével fejezte be a munkálatokat 1896. október 4-én. Dániel Ernő miniszter (Kiss Ernő aradi vértanú unokája) megkérte a királyt, nyomja meg a gombot, ezzel elindított egy sűrített levegős pörölyt, ami 4 tonna erejével ütötte be az utolsó, színezüst szegecset. „Hódolatukat kegyelmesen fogadom, és valamint összes birodalmam népeinek, úgy a magyarnak is jóvoltát mindig szivemen hordom.” Felhangzott az éljenzés. Azóta a szegecset ellopták, a hidat felrobbantották, átnevezték, újraépítették. Csak az áramlás állandó a város két oldala között.

# FERIHAL

Varga István

A Budapest dunai szakaszán élő Ferihalat kevesen ismerik. Még kevesebben láttak Ferihalat, olyan horgással pedig még senki sem találkozott, aki kifogott volna egy példányt. Ezért a Ferihalat sokan a Loch Ness-i szörnyhez hasonlítják. Ez azonban nem akadályozta meg a tudósokat, hogy élénk vitát folytassanak a Ferihalak rendszertani besorolásáról. Hal-e egyáltalán? Vagy béka, és az ebihalakhoz hasonlóan csak átmeneti fejlődési forma nála a hallét? Esetleg egy őskori hullőnek a leszármazottja, miként a fent említett skóciai szörnyről gondolják? A vita napjainkban is tart, ezért kérjük az olvasót, ha látott, esetleg kifogott egy Ferihalat, értesítse a hatóságokat a ferihal@gmail.hu mailcímen.

# BLAHA LUJZA TÉR – ÁTSZÁLLHATNAK AZ EMKETTES METRÓRA

Siroki Erika

Látszik, hogy bántja.  
De Jeanne d'Arc-i pózban áll  
a lányka.  
A szavak ömlenek rá,  
mint a láva:  
„Anyádat, te geci,  
haljál meg még máma!”  
Nercbunda kalapban...  
nehogy a tekintete szennyes  
legyen tőle,  
nem néz le a kőre,  
ahol a félben hagyott falat  
a kis dobozban  
a borosüveg alatt.

Belebotlik a tekintete mégis,  
hiába nem néz oda,  
ahogy a sparos szatyrot  
igazoltatja az egyenruha.  
Rémülten siet el,  
látja, ez nem Nizza,  
aluljáró gyümölcssei a  
pogi és a pizza.  
A közteres  
fáradt szemével  
bajt keres.  
Bohócnak öltözött ötvenes kiégve,  
fiatal thai lánnyal oldalán.  
Jó vásárt csinált, na.  
Ezt láttam a Blahán.





Illusztráció  
**Szigeti Árpád**

# ŐSZI SZÉLBE, BUDAPESTEN

Deák Dániel

Őszi szélben, Budapesten  
sétálunk a Duna-parton;  
Duna-parton nedves kövek,  
mossa őket széles folyó.

Széles folyó kettészeli,  
kettévágja a fővárost;  
a fővárost összekötik,  
átívelik vashidakkal.

Vashidakkal gyógyítgatják  
kettészakadt Budapestet;  
Budapestet rendbe szedik,  
sebes testén ragtapaszok.

Ragtapaszok, cérnaszálak:  
sok kis ember egyensúlyoz,  
egyensúlyoz őszi szélben;  
mélyvíz felett akrobaták.

# BÉKE VELÜNK!

Palkovics-Szabó Nóra Sára

Itt balra, ki.

Ja, hosszú volt.

Nem, nincs baj az éjszakaival, csak leszakad a lábam.

Hát, mindenfelé.

Ja, barátokkal. Is.

Amúgy ez német taxi volt? Csak mert olyan süppedős.

Aha, értem, megéri. Persze.

Hát fáradtan.

Barátokkal. Meg egy ellenséggel.

Mindegy, beszólt. Már nem barát. Tényleg mindegy.

Most meg miért fékezett?

De minek fordulunk meg?

Én biztos nem.

Ne, maga se.

Beszólt és kész.

Nem fog bocsánatot kérni.

Mert nem szokott. Nem szoktunk.

De, persze, lehet.

Az órát?

Ja, köszi, de majd kapcsolja vissza vagy mondjon egy árat.

Úgyis hazavisszük őt is, és a végén szétdobjuk.

Itt jobbra, be.

# HATÁROK

Pandur Ágnes

Szombatonként Dániel Óbudán ebédel a családjával, majd – kártyapartira hivatkozva – Angyalföldön, a szeretőjénél tölt néhány órát. Dániel megfontolt jellem és szigorúan tiszteletben tartja a Duna alkotta természetes határt. Feleségével kizárólag Budán, aktuális barátnőjével csak Pesten találkozik. Megveti azokat a férfiakat, akik józan rendszer nélkül kezelik nőügyeiket. A fogorvosa is megjárta, amikor a zugligeti nagykövetségi fogadásra zuglói szeretőjét vitte, aki úgy berúgott, hogy nyilvános és hangos veszekedésük után szájon csókolta a döbbsent kultúrattasét, mielőtt behányt a szökőkútba. A botrány következtében fogorvosa ott áll ötvennyolc évesen, egy méregdrága válóperrel a nyakában. Ez csak azért fordulhatott elő, mert nem fektette le a határokat.

## **+361...**

Vágó Péter

Budapesti vezetékes szám hív február 14-én, délelőtt 11 körül. Vajon ki az, és mit akar? Egy telemarketinges? Az önkormányzat? Valami fura régi ismerős? Lehet, hogy az óvodából az a helyes dupla copfos, mindig mosolygó kiscsaj (Edina? Vagy Enikő?) szeretne kicsit megkésetten szerelmet vallani: sajnós, azóta sem talált jobbat, úgyhogy elnyertem a tendert. Az sem érdekli, hogy alig maradt hajam és nem lettem gazdag. Azért ment ma vissza az ovi portájára a nagy piros telefonhoz, hogy ezt közölje. Milyen kis cucci, a mobiljáról is nyugodtan hívhatott volna pedig... Na, jó, igazából a gázművek volt: fogyasztói elégedettség felmérése.

# ÓBUDAI LÁNY

Muchichka László

A Hajógyári-szigeten futott, mert utálta a Margit-szigeti pózörködést. Beugrott poharakat szedni a Fellinire a beteg barátnője helyett, pedig utálta, ha sörszagú lesz a keze. Vonnegutot olvasott a 106-oson, pedig gyűlölte, amikor a Kadosa utcánál ugrált a kezében a könyv. Talán, ha negyedszer is látom, lesz merszem odamenni hozzá, hogy megkérdezzem, igaz-e, amiket gondoltam róla.

# A VIDÁMPARK FÉNYEI

Cserjés László

Kevesen tudják, hogy mielőtt a Sátán megjelent a Patriarsije Prudin, Budapesten járt. A Róbert Károly körúton materializálódott egy kellemes májusi estén, nem messze a Kacsóh Pongrác felüljárótól. A félhomályban későn vette észre a járdán felé robogó fürdőkádat, alig volt ideje félreugrani előle. A száguldó, rózsaszínű szanitert egy hórihorgas, matrózpólós sámán hajtotta, a kád végéből megtermett barna medve integetett. A fickó valami gorombaságot kiáltott felé – hogy mit, nem értette a borzasztó raccsolástól –, majd teljesen szabálytalanul bekanyarodott a Kós Károly sétányra és tovarobogott az állatkert irányába az integető medvével. „Gazember!” – morogta a Sátán, aztán eltűnt.

# BUDAPEST 2021

Alföldy-Boruss Dániel

Tíz perccel a számítógépes vírus működésbe lépése után kikapcsoltak a városban a szerverek, kialudt a villany. A közlekedési lámpák megszűntek világítani, a televíziók elnémultak, a mobiltelefonok süketek lettek. Egy óra múlva csöpögni kezdtek a csapok, nem folyt több víz. Először nagy hangzavar támadt, senki nem tudta, mi történt, de mire mindenki hazaért, nagy csönd lett. Valami rejtélyes okból legtovább a Puskás Ferenc Stadion metróállomás mellett a Hungária körútra néző óriás LED-fal bírta. Kikapcsolásának zizzenése volt Budapest búcsúszava. De már másnap, épp ezzel átellenben, egy közlekedési tábla oszlopán egy kiragasztott szórólapot fújdogált a szél: „Hozott pendrive-val újratelepítést vállal Varsányi Ödön.”





Illusztráció  
**Pernyész Dóra**

# ANTONIO BANDERAS

Novák Kitti

Egyszer Antonio Banderas elsétált előttem a Nyugatinál.  
Nem ő volt az.

# CSUPA (K)ÖRÖM AZ ÉLET!

Pétery Dorottya

Felbuzdulva a Vadászati Világkiállítás sikerén, eleget téve az évek óta tartó szakmai lobbinak, jövőre Budapesten rendezik meg a Kéz-, Lábápoló és Műkörömépítő Érdekképviseltek Nemzetközi Kongresszusát. A találkozón viszsza-közszönnek majd a jól bevált dizájnelemek, így a kíváncsi látogatókat egy több mint tíztonnás, levágott körmök-ből készült installáció fogadja majd a bejáratnál. Meg nem erősített hírek szerint a szobor egy középső ujjat fog formázni, amelyhez már most keresik az alapanyagot biztosító önkénteseket. A szervezők ugyanakkor felhívják a lakosság figyelmét, hogy csak tiszta, egészséges vágott körmöt áll módjukban átvenni az arra kijelölt gyűjtőpontokon.

# AZ ÉJSZAKA NÉVTELEN HŐSE

Hajós Flóra

– Csak isztok itt, basszátok meg... isszátok szét az agyatokat, de én majd egy személyben megoldom a közel-keleti konfliktust... Ti bebasztok, én meg egyedül megoldom az egész közel-keleti konfliktust! – hajtogatja szemébe lógó haja mögül hol morogva, hol csaknem kiabálva, miközben papucsban és farmer miniszoknyában köröz az Akvárium medencéjénél. Lehajol minden otthagyt üres üvegért, hogy egyenként vigye őket a legközelebbi kukáig. Közben végig szól a mantra: „Én bezzeg megoldom helyettetek a közel-keleti konfliktust!” Lassan elfogynak az üvegek, továbbáll. Döbbsen összenézünk a pár méterrel odébb ülő, arab kinézetű srácokkal – ők egy szót sem értettek az egészből.

# GROTESZK

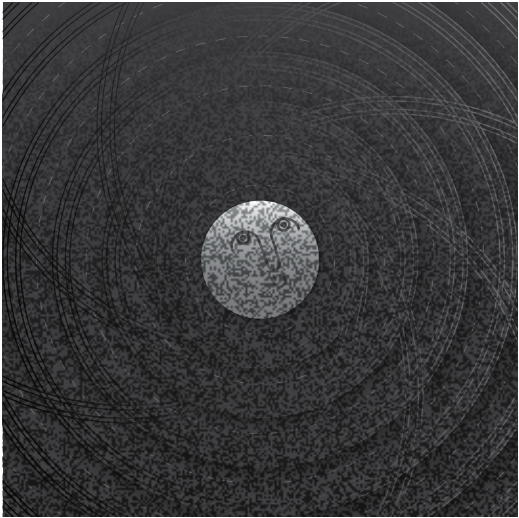
Lazanyecz Erika

A nagycirkusz porondján minden férfiszív a szőke, sudár műlovarnóért dobogott, aki sorra kosarazta ki hódolóit, mert titokban a törpébe volt szerelmes. A törpe mindennap lecsutakolta a műlovarnó hátasát, és kifényesítette csizmáját, de sosem mertte a térdeinél feljebb emelni tekintetét. Szerelmes volt azokba a gyönyörű térdekbe. Így szerették egymást csendben, a műlovarnó és a törpe. Évek teltek el így. Aztán egy esti fellépés alkalmával, amikor a bűvész segédje megbetegedett, a műlovarnó ugrott be helyette, és szerelmi bánatában kettéfűrészeltette magát.

# A VÁROSSZABDALÓ

Konkoly Ramóna

Egy forró nyári napon a Blahán láttam egy nőt, ahogy kivágott a térből egy szeletet és átvitte a Széll Kálmán térre. Ledobta a tér közepére. Onnan is kimetszett egy részletet, azt meg a Nyugatihoz vitte, Csepelről Óbudára is jutott egy darab, a Rózsadombból a nyolcadik kerületbe. A Bálna-teraszt felszabdalta és felcipelte a Gellért-hegyre. A változás senkinek nem tűnt fel, mert mindenki a telefonját nézte, és vitte tovább a mindennapi koszfoltos nagyvárosi rutint. Csak akkor vették észre, amikor végül nem találtak haza.



Illusztráció  
**Háznagy Gáspár**

# VÁROSVERTIGO

Sarnyai Benedek Máté

Steffik András budai földmérő csak lapos talajon szédült. Huszonhat évesen Pestre hívták villamospálya-felmérésre. Munkába menet a Kiskörúton egy anya észrevette, hogy dülöngél. Meg akarta szólítani Steffiket, de a tekintetét keresve maga is szédülni kezdett, kislánya szófogadóan követte anyja mozgását. Mindhárman kiforogtak az úttestre. A kilences busz sofőrje jobbra-balra kerülgetett, nehogy elüsse Steffikéket, az autók a buszt próbálták kikerülni, a járókelők pedig az autókat, amik felszédültek a járdára. Estére a külkerületi villamosok magukat forgatták a síntengelyen, hogy ne lássák: egész Pest szédeleg körülöttük. Steffik tekintetét kikerülték emberek, járművek: magányosan szédült együtt mindenkivel. Szeme csak a villamosokon akadt fenn: „Itt elcseszték a pályatervet.”



# A GOMBALEVES

Pifkó Célia

Valahol a Lövölde téren van egy kisvendéglő, ahol Budapest (vagy talán az egész világ) legfinomabb gombalevesét kapni. Ennek a gombalevesnek és Lajosnak, a szakácsnak lett a rabja özvegy Kotmanóczki Bálintné Sturcz Viola. Több tucatszor próbálta otthon reprodukálni a legendás levest, de egyszer sem sikerül olyanra. A tárkony a titok, vagy fehérborban párolja ez a Lajos a gombát? Később meggyőződése volt, hogy a krumpligombócokban van a varázslat. Özvegy nyugdíjából komoly anyagi befektetést kívánt a hadjárat, amit a recept megszerzéséért indított, de Lajos állta az ostromot, és megtartotta a leves titkát, pedig soha még annyi bókot nem hallott a Lövölde tér.

## 15. OKT.

Szalai Sándor

Futópadduhogás, egy projektor képe a mintás tapétán. Az ágyam kihúzható, és ki is húzom. A napkelte csíkos és sárga, a kávé fekete. A Mátyás-templom a tükörből néz a szobába. Melegvíz-fakasztás a zuhanyrózsából. A csikorgásról mindig azt gondolom, épp kikönyököl a hűtő, pedig csak a vonat sikolt. A ház csendes, a lift hangos. Kiláncolt biciklik a folyosón. A borostyán évtizedes, az udvar olyan apró, hogy mindössze negyvennyolcan tudunk a létezéséről. Kistestű kutyák a parkban. Nagyhangú gyerekek a játszótéren. A lépcsőházak úgy nyúlnak az ég felé, mint az őserdők cédrusai. A munkahelyem tíz perc gyalog, tizenöt reggelivásárlással.

# A NYELVZSENI

Kemény György

A Déli pályaudvar aluljárójában egy igencsak rosszul öltözött középkorú férfi ücsörög a földön, kezében egy figyelemfelkeltő, kézzel írt tábla. Sokan mennek el előtte, elolvassák, láthatóan jól mulatnak a színes filctollal írt szövegen: „Angolul, németül, oroszul, franciául, kínaiul, arabul beszélek. Kérem, pár forinttal segítsenek!” Előtte lévő tejfölösdoboz jelzi, hogy abba várja az adományokat. Ez több mint furcsa! Egy nyelvzszeninek, aki hat nyelvet beszél, koldulnia kell? Nyilván hülyéskedik a pasas. Megszólítom. „Ember! Aki ennyi nyelvet tud, miért nem megy el tolmácsnak, idegenvezetőnek vagy diplomatának?” – kérdem tőle. Alig érthetően nyögi ki a választ: „Melt tyüketnéma vaaagyok.”

# MAMA

Zelenczkey Gergely

A polcon sorban álltak az üres befőttesüvegek. Egyet lekapott, kiment a ligetbe, leült a tó partjára és letekerte a fedőt. Várhatott vagy másfél órát. Lezárta az üvegcsét és hazament. Egy kis részét még aznap kiengedte, fényében olvasott az éjszaka. A többit télire tartogatta.



Illusztráció

**Hitka Viktória**

# LEGENDA

Horváth Adrienn

Van a hetedik kerületben egy kocsmá, ahova csak saját kulccsal lehet bemenni. Régen tudtam az utca nevét, de azóta átnevezték – ez is olyan, mint a jelszócsere, időnként meg kell tenni a biztonság miatt. Az ajtónyílás fejmagasságnál alacsonyabban található, és a rozsdás, rézbevonatú kulcsot úgy kell belefeszíteni a zárba. Odalenn egy tetovált kocsmáros él a félhomályban. De a legszebb, hogy ha leülsz a fal mellé állított, lyukas huzatú hokedlire, akkor a melletted lévő komód fiókjában szinte biztosan találsz egy cetlit, amire valaki a te nevedet írta.

# A BICIKLIS FUTÁR

Kiss Mirella

Júdást megkereste a Jóisten a pokolban, hogy adna neki egy újabb esélyt, hogy a mennyországba kerüljön. A feltétel az volt, hogy egy hetet biciklis futárként kell dolgoznia Budapesten. Júdás beleegyezett, megtanult jól biciklizni is. Az első nap hárman küldték el a picsába, a másodikon kétszer leköpték, a harmadikon hozzávágták a kiszállított ételt, a negyediken megkergették és megverték. Felírta, hány életet mentett azzal, hogy nem gázolt el senkit. Ötödik nap remegő lábbal ébredt, elindult a kerékpárral, a bazilika mellett elhajtott egy pap előtt. Menj a pokolba! Kiáltott rá a szerzetes. Ekkor köddé vált, és visszament boldogan oda, ahol eddig is volt.

# PESTRABLÓK TÁMADÁSA

Szerényi Tamás

Kovács József egy reggel a szokott útvonalon munkába indult. Előbb busszal a Gellért térre ment, hogy aztán a folyó fölött átsétálva, az Üllői úti irodaházban elfoglalja munkahelyét. Ám a Duna-parton, a korláthoz lépve különös látvány fogadta. A város másik fele ugyanis végérvényesen és jóvátehetetlenül eltűnt. A rakpart elvesztette rakpartjellegét, az ingatlanok meginogtak, a homlokzatok áttetszővé váltak, a Szabadság híd pedig a semmibe vezetett, túlsó vége, nevéhez híven, szabadon lengedezett. Kovács József mindezt látva előbb a szívéhez kapott, majd jobban belegondolva megkönnyebbült, és rágyújtott egy cigarettára.



# GALAMBSZEM-PERSPEKTÍVA

Csanaki György Zsolt

Egy szokásos reggelen lerázta pára pettyezte tollait. Magasan ülve a Vérmezőn, gondolta, ma jóllakik! Jobb szemével unatalan a forgalmat szemlélte, balját pedig vonzotta egy irigy veréb zsemléje. Öntelt böggel lassan röpült. Lámpadróton ügyeskedett. Látta szimultán a hídról Margitot és Erzsébetet. Szomorúan búgott olykor, Gellért-hegyi szirteken. Hisz lábujját a várbusz, párját tűzijáték vitte el. Mindent hasonlóan csinált, mintha sima galamb lenne. Felfúvódott, burukkolt, rátojott a Parlamentre. Bitorolta mind a terek híresember-szobrait. Fészket rakni nem oktatták! Lakta óbérházak odvait. Majd egy zsúfolt megállóban pogácsáknak leste sorsát. Hátha bárki sínre ejt a HÉV előtt egy...

# ITT VANNAK SZABÁLYOK

Baranyai Barna

A Szilvia néni alatt lakó Leviék klímája hangosan berregett. Dönthettek: dög melegben alszanak tovább, vagy Szilvia néni dörömbölése ringatja őket álomba. Egy lakással feljebb Guszti kutya túl hangosan kopogott a körmével. Rövid tárgyalás után Guszti a Kutyamanipediszalon rendszeres vendége lett. A földszinti éttermesek öt centivel a talaj felett gurítják a sö-röshordót. A házmester hangtompítót szerelt a cirokseprűre. A felettünk szálló repülő k leállítják turbináikat, a mentő lábujjhegyen szirénázik és a beteg is elnézést kér, amiért az utcában kapott szívrohamot. Szilvia néni tegnap mégis újra teleüvöltözte a gangot, amikor a Hold túl hangosan járt az égen. Itt tényleg senki sincs tekintettel a másokra.



Illusztráció

**Cseszneg Gyöngyi**

# A POLGÁRPUKKASZTÓ LUFI

Barabás Mikolt

A Városliget szélén állt egy idős árus, kezében egy nagy köteg színes, kerek léggömbbel. Még valamikor kora délelőtt történhetett az eset, mikor is egy kislány ugrándozott el vidáman az árus előtt, kezében egy rikító színű egyszarvút mintázó lufit szorongatva. A léggömbök eldurrantak, az árus pedig kis híján szívinfarktust kapott.

# A HÁROMFEJŰ

Virág Anna

Volt egy ember, akinek három feje volt. Az egyik Pest felé, a másik Buda, a harmadik Óbuda felé nézett. Egész nap csak veszekedtek, mert mindegyik a másik városrészt szerette volna nézni. Estére jól elfáradtak és kibékültek.

# SZALONMAJOM

Fata Dániel

A budapesti állatkertből az 1945-ös ostromot követően rengeteg állatnak nyoma veszett, akik aztán soha nem kerültek elő. Gomez, a kapucinus majom egy fontos kivételnek számított. A visszarendeződést követően a vezetőség bízott abban, hogy viszontlátnak néhányat az eltűnt állatokból, ezért újsághirdetésekből kérték a lakosságot, hogy a még élő példányokat szolgáltatassák vissza nekik. Marika néni februárban, az ostrom vége után vette magához az utcán didergő Gomezt, akit aztán a szalonjában tartott. Megtanította römizni, az asztalnál szépen ülni és teázni. – Rövid, de csodálatos élet volt az így, kedvesem – mondta elcsukló hangon, amikor novemberben az állatkert bejárata előtt állt, a karjában Gomezzel.



Illusztráció

**Biacsics Renáta / Renya**

# REKORD

Futó István

Idei legjobbját érte el Szabó Piroska néni a szabad stílusú húzóskocsi-versenyszámban. Piroska néni 32 perc 57 másodperces idő alatt teljesítette a lakásajtó-vásárcsarnok-lakásajtó távot, amely két perccel jobb eddigi legjobbjánál. A szabad stílusban engedélyezett a bot használata és a nagyobb kerekű bevásárlókocsi. Piroska néni a csarnok felé szédületes tempót diktált az üres kocsival, de a bevásárlással megpakoltan is frissen mozgott a táv második felében. A rekordot az egész lépcsőház nagy örömmel fogadta. Piroska néni a gangon azonnal interjút is adott, mely során ellenfeleit is méltatta és köszönetet mondott családjának, az árusoknak és a lakóközösségnek is.



# NÉGYES-HATOS

Kőhalmi Péter

Platón szerint a kezdetben csak egyféle lény létezett, akinek egy teste és két arca volt. Az egyik előre nézett, a másik pedig hátra, mintha két teremtményt összeragasztottak volna a hátuknál fogva. De a görög istenek féltékenyek lettek és villámmal kettéhasították őket, megteremtven ezzel a Négyest és a Hatost. Párhuzamos univerzumot formáltak nekik, ezt síeknek nevezték el. Ezért most mindegyik keresi az elveszített, másik felét, hogy átölelhessék egymást. Gyakran, fájó szívvel suhannak el egymás mellett, és szerencsés napokon összeér a tükrük. De az emberek tudják, hogy ők egyek, és csak Négyes-Hatosnak hívják ezeket a kettészakított teremtményeket.

# KENYÉRSZÜLÉSZET

Szönyei András

Szombat hajnalban a Mohonnai Sütőde angyalföldi üzemében felsírt az egyik frissen sütött kilós vekni. Mohonnainé magához ölelte és olyan finoman ringatta, mint Marcsi lányát tizenöt évvel ezelőtt. A vekni azonban továbbra is keservesen sírt. Mohonnainé szégyenlősen körbepillantott, becsukta a helyiség ajtaját, leült, és ölébe vette a kisdedit. Lopva még egyszer körülnézett, feltúrta a pólóját, és szoptatni kezdte. Nemsokára csend lett, csak a szomszéd helyiségből hallatszottak halványan a munka hangjai. Mohonnainé, a férjének Zsuzska, óvatosan az asztalra helyezte az alvó veknit. Alaposan bebugyolálta egy konyharuhába, búcsút vett tőle, és olyan halkán hajtotta be maga mögött az ajtót, amilyen halkán csak tudta.

# KÉT ÉJSZAKA

Dúl Tamás

Egyik reggel arra ébredtek a csepeliek, hogy a szigetük leúszott Ciprushoz. Előző este még minden rendben volt, jártak a HÉV-ek, mindenki jött és ment, aztán másnap már a Duna helyett a tenger ölelte körbe. A víztoronyból és a panelházak magasabb emeleteiről látni lehetett Limassolt, és mindenhol a meglepődött ciprusi sirályok fülsüketítő hangját verték vissza a lakótelepek. Görögök és törökök egyaránt érkeztek hajókon megnézni az új szomszédokat, mivel mindannyian délieknek tartják magukat, gyorsan megtalálták a közös hangot. Három nap elteltével Csepel visszaúszott a régi helyére, mert csak két éjszakára fizetett be. Újra jártak a HÉV-ek, csak a ciprusi sirályok búsultak.

# PANELKONZULTÁCIÓ

Góczán Bettina

Bözsi néni a harminc éve megszokott reggeli egészségügyi sétája után, két vajas kiflivel és egy bitang erős olasz eszpresszóval a gyomrában önkéntes plakátragasztónak állt. Kerüljön minden lépcsőfordulóba új virág? Ne ugasson többet a mopsz a hatodikon hajnali háromkor, inkább vigye le valaki sétálni? Mondjon le a tikkasztó meleg? Többször énekeljen Pista, a jazzénekes a teraszon? Essen az eső gyakrabban? Legyen levendulaillatú a lift? Tartsunk lekvároskenyér-partit a ház előtt? Tapsoljunk a hazaérkezőknek? Hallgasson el a radiátorblues? Búcsúztassunk kolbászt lengetve? Töltse ki, be, le, fel! És kacagva csapott le a hőség a békási betondzsungel szélső házának mind a tizenkét emeletére.



Illusztráció  
Neszmélyi Réka

# BETÖRT

Jernei Gábor

Özvegy Madarassyné éjszakai sétáját rója hű társával, egyetlen kereseti forrásával, békebeli partvisával. Halkan motyog, holtában is szapulja urát. Mindig lusta voltál, Károly, csak halni fürge. Szolgálati útján baktat, tíz nagykörúti kirakat az övé, darabbérben sikálja hetenként kétszer. Három fiatal srácban féktelen jókedv, véráramban tombol a tetrahidrokannabinol, lendül kezük, repül a kő, robbannak a kirakatüvegek, diadalordítás nyugtázza. Özvegy Madarassyné számolgat, mire becsinálják, neki tízezerrel kevesebb lesz a hónapban. Vele is jól bánt a balesetin a Hámori főorvos, mikor lábát törte két éve. Elindul a fiatalok felé, görcsös keze ráfeszül a partvisnyélre. Élvezi az adrenalin áramlását.

# EBÉD

Szalai Sándor

Szabó Vazul az akaraterejével próbálta meg sürgetni az órát. Nagyon unta a munkát. Délelőtt összesen hat problémás ügyfél panaszkodását kellett végighallgatnia, elege volt a napból. A számláló tizenkettő nulla nullára váltott, Vazul pedig felugrott a székéből. – Ebéééééé! – kiáltotta, azután kiviharzott az irodából. Leliftezett a hatodik emeletről, és kilépett az utcára. Nem nézelődött sem a Hősök terén, sem a Városligetben, egyszerűen átsietett azokon. Megváltotta a jegyet a fővárosi állatkertbe, majd futásnak eredt, és nagy lendülettel bevetette magát az oroszlánok vermébe.

# GALAMBRÖPTETÉS

Kopányi Vanda

Özvegy Macákné, Marika néni szeretett galambokat röptetni. Egy kiszuperált hűtőszekrényben tartotta őket negyedik emeleti lakásában. Reggelente kivett egyet, kinyitotta az ablakot, és jó nagy svunggal a levegőbe engedte. Mire kihajolt, hogy utánanézzon, már nem látta az égen. Kondoros Tibi a 11/a-ból a nagykapu előtt elhagyott nejlonzacskóra lett figyelmes. Belenézett, valami hús volt. Kint meleg volt, az meg bűdösödött, kidobta. Két hét múlva Macákné egy fehér puttonyos autó ablakából kukucskált, és a galambjait siratta. Ki vigyáz rájuk ezentúl? Az ápoló megnyugtatta, hogy mind a mennybe mentek. Marika néni megkönnyebülten utazott a Napsugár otthon felé, ölében az utolsó nejlonzacskóba csomagolt csirkehússal.



# BUDAI NÓMENKLATÚRA

Zsigmond Soma

Déliiben az olcsó gyrosos,  
naplemente, félholt, üres árnyak,  
vizes padok, éteri most, hogy  
egy helyben állnak.

Bikás parkban szedett-vedett  
rét, órabér, munkások piálnak,  
szénatomom egy oxocsoporté,  
rájuk az angyalok vigyáznak.

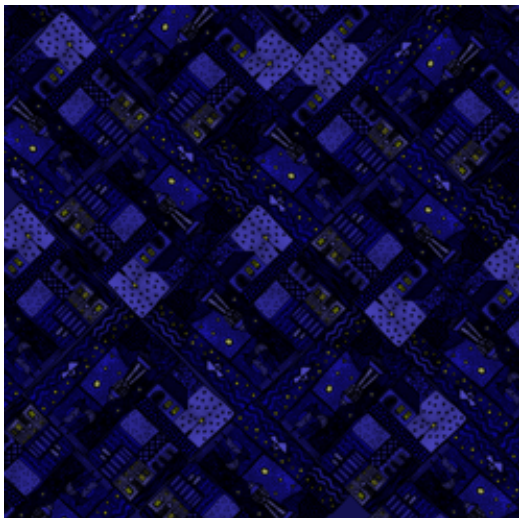
Móriczon a konkáv, a villamoson  
pedig konvex, takaró, paplan,  
aprót kér egy homeless.

Széll Kálmán (a moszkvai),  
alkoholban oldódó keton,  
dohányfüst, bamba arcok,  
szép, villogó neon.

Mechwarton a villamos,  
betonóceánban úszó tömeg,  
sárga halak, zöld-piros korallok,  
könnyben áztatott szöveg.

Bem mozi, metil-morfintól  
kábuló gyerek, kosaras fiú,  
kurt-kodein, alkaloidból  
kivágott szelet.

Rossmann-fények, szemmel ver  
az asszony, félbarna, talán vajákos,  
a kitépelt oldal már kevésbé üres  
halálos ágyamon is...  
– anyátok, anyátok.



Illusztráció  
**Édes Piroska**

# AZ UTOLSÓ UTCA (ÓBUDA)

Györgyi Csaba

A városban nem az az utolsó utca, amit mindenki annak gondol, utána ugyanis következik még egy olyan, sem térképeken, sem emlékekben nem található, mindkét vége felelő lezárt utca is, amely valaha egy másik, a mi időnkénél, és egyáltalán minden általunk ismert, múlt időnél is idősebb városhoz tartozott. Amikor odaköltöztem, a szomszédjaim már aludtak, és színesre pingált, rozoga házaik helyettem is, helyettük is lélegeztek, így tartva életben a város határának mindentől egyenletesen távolodó véletlenjeit.

# KÁOSZ

Pétery Dorottya

Szeptember elsején ifjabb Szekrényi Ödön a szokottnál is korábbra kért ébresztést. A lehető leghamarabb be akart érní, mert a reggeli előtt már le kellett zavarnia egy tárgyalást. Idejekorán tisztázniuk kellett, hova kerüljenek az új zsírkréták, vajon el kell-e távolítani azokat, amelyek végét megrágták, ki, mikor és milyen feltételek mellett ülhet az óvó néni ölébe, illetve milyen címszóval igényelhető felmentés a délutáni alvás alól. A kérdésre vonatkozóan, hogy kinek a barátja legyen Danika, az új közepsős, a társakkal heves vitára számított. Tudta, hogy szükség lesz minden szakmai tapasztalatára, ha el akarják kerülni, hogy a Szivárvány ovi Süni csoportjában eluralkodjék a káosz.

# A RÓKÁK MENYEGZŐJE

Dajka Gábor

Szerda délután. Az ég felhőtlen, mégis szúrós őszi eső áztatja a József körutat. A barátommal egy kocsmá teraszán ülünk. A sörünket lágy napsugarak melengetik. – Kicune no jomeiri – mondja. – Tessék? – A japánok úgy hiszik, a rókák ilyen időben tartják a menyegzőjüket – kortyol egyet és átszellemlőn folytatja: – Gyerekkoromban láttam egy filmet. Egy kislány titokban megleste a rókák esküvőjét. Lebukott, aztán vezekelhett. Sokat gondolkodtam, mi lett volna, ha tetézi a bajt? – Például? – Például, ha beleszeret a menyasszonyba. Bárkivel előfordulhat. Feláll, sóhajt. Az ajtó felé indul egy újabb körért. Egyetlen pillanatra látom, ahogy odabent, a pult túloldalán egy hosszú, vörös hajfonaton megcsillan a napfény.



Illusztráció

**Orosz Annabella**

# VÁRAKOZÁS

Pölczman Péter

Ketten ültünk a buszmegállóban: egy néni és én. – Ráférne erre a városra egy kis csoda! – sóhajtotta a néni, megtörve a csendet. Nem értettem, miért mondta ezt, hiszen a nap tökéletes szögben sütött, hogy tűzijátékot vetítsen az ember leeresztett szemhéjára, egy arra szálló darázs Mozartot dúdolt, és fahéjillat úszott a levegőben. Hát nem látja? Nem hallja? Nem érzi? Szántam a nénit, ezért növesztettem egy tököt. Levelei sátként borultak a fejünk fölé. Ő azonban semeddig sem bírta alatta. – Tartsa meg az úr az ócska trükkjeit magának! – ripakodott rám, majd felpattant, és retiküljét szorongatva elviharzott az első busszal.



# A KÖRÚTI FA

Kiss Mirella

Adna pár forintot? – kérdezte a mezítlábas csavargó a lánytól, aki az oktogoni kávézó teraszán fogyasztotta barátaival kapucsínóját. A nemleges válaszra behajolt a lány arcába és bűzös leheletével ráordított: „Vedd le a maszkodat, a rohadt álarcodat!” Ekkor a lány megfogta homlokánál a bőrt és lehúzta arcáról. Felállt, ruhája szétszakadt, a csavargó előtt egy óriási szörny állt. Karjával suhintott a levegőben, és a férfit fává változtatta. Aztán leült, és kényelmesen megitta a kapucsínóját. A fa azóta is ott áll az Oktogon sarkán, s naponta több kutya lepisili.

# HAIKU

Vándor Tamás

Pesti történet  
Budán ért véget, egy szó  
mint száz, lelépett.



Illusztráció  
**Rumi Zsófi**

# TELEZÖLD

Fazekas Viktor

Senki nem tudja, hogy pontosan hogyan, de egyszer csak a város összes piros lámpája zöldre váltott. Mégis, csodával határos módon senkinek nem esett baja. A körúti taxisok sosem látott előzékenységgel engedték a zebrára lelépni a kisnyugdijasokat, miközben azok zergefürgeséggel szökkentek a túloldalra. Mivel a villamosvezetőknek nem kellett a fékbe taposni, a forgóban kapaszkodás nélküli emberek sem dőccentek egymásnak. Még a Margit-sziget sorompói is dicsőn a magasba emelkedtek, ám sem a kíváncsi turistákat szállító busz, sem a kacagó apukák által hajtott nyikorgó bringóhintók nem ütköztek össze a kocogó emberekkel. A folyton rohanó város egy röpké pillanatra célba ért.

# A NAGY KÉKSÉG

Fábri Levente

Némán bámulom a reptéri bevezető utat.

Körmömet végighúzom az üvegen, de nincs rajta fólia, se évekről odaragadt koszréteg. Mindig ilyen szürke volt? Vagy csak a január teszi?

A busz közepén kacarászva dúdol néhány portugál lány. Táskáik mellett utat tör magának egy ötvenes pacák, sűrű káromkodások közepette. Még jó, hogy nem értik.

Újra kinézek az ablakon. Kék plakátok olvadnak a szürkeségbe, és elkezdem számolni őket.

Néha az óceánt juttatják eszembe. Négy.

Nem érdekel már, amit ráírtak. Tíz.

Visszavágytam Lisszabonba. Tizenhat.

Budapest, én annyira szeretni akarlak téged. Huszonegy.

# LAKÁSBA KUTYÁT?

Tóth Anikó Dóra

A pékségben, ahol dolgozom, már akkor kőkemény a kenyér, amikor frissen kikerül a sütőből, így van időm megfigyelni az erre járókat. Kábé egy éve minden reggel 6-kor elsétál az üzlet előtt egy különös, tizenéves fiú, ami önmagában még nem lenne furcsa, csak hogy folyton póráz van a kezében. Vajon az elcsatangolt kutyáját keresi? Vagy ez valami új divat, amiről lemaradtam? Netán bolond? Épp ezeken morfondíroztam, amikor végre kutya is megjelent a póráza végén. Kifaggattam, és kiderült, hogy a szülei nem akartak háziállatot a lakásba, de megígérték, hogy ha egy éven át mindennap leviszi megsétáltatni a nem létezőt, kap egy igazit. Megcsinálta.



Illusztráció  
**Bíró Anna**

# EMLÉKKŰ

Gelencsér Péter

Budapesten, a Városligetben, a Király-domb tövében az egyik nagy platánfa törzsébe nem mertem befaragni egy szívet egy lány nevével, pedig nagyon szerettem. Hűlt helye a mai napig látható. A hatodik kerületben, a Liszt Ferenc tér névadóját ábrázoló szobor tövében található ülep alakú kopások egyikéért a felelősséget vállalom. A környékén elpöckölt csikkekért már vonakodva. Az ott lefolytatott éretlen filozofálgatásokért pedig egyáltalán nem. A Móricz Zsigmond körtéren látható Irigy Imre herceget ábrázoló szobor (csak tessék ránézni) beceneve az én ötletem. A Petőfi híd pesti oldalának egy kevésbé dekoratív szegletében hullajtott könnyeket pedig a köz javára felajánlom, azokért ellenszolgáltatásra nem tartok igényt.



# ÉJSZAKA A VÁSÁRCSARNOKBAN

Csákvári Péter

Az üres vásárcsarnokban éjszaka magukra hagyott kovászos uborkák és párizsik közt kóvályogva eszembe jutsz egy eldobott nejlonzacskóról, mikor ágyban fekvve félálomban azt mondtad, ebbe fogunk belefulladásni mind majd egy szép napon, mikor aludnunk kellett volna meg korán kelni reggel, de én azon gondolkodtam egész éjjel, hogy mikor fulladunk bele a nagy csendes-óceáni szemétszigetbe, ahova már sosem jutok el veled. De azért álmodozni lehet.

## 21. SZÁZADI MAGYAR NÉPMESE

Zsigmond Flóra Anna

Egy nyáron a barátommal elindultunk a pesti éjszakába. Meleg volt, az ég olyan bágyadt narancssárgán világított, mintha csak az utcalámpákat tükrözte volna vissza, a város pedig tele volt lüktető, kavargó tömeggel. A villamoson felvillanó Google-térképeken és a táskákban összekoccanó üvegeken átesve kiértünk a Duna-partra. Ott hirtelen minden zaj csendes morajlássá olvadt össze, csak mi beszélgettünk. A csöndben elbotlott egy biciklis, s nagy koppanással a földre került. Odasiettem, megkérdeztem, segíthetek-e. – Nehéz a táskám, tele van sörrel, gyertek el a céges bulira – hadarta, kezünkbe nyomott két sört, és amilyen gyorsan jött, úgy kerekedett el. Meg is hívott meg nem is.



Illusztráció  
**Thury Lili**

# V JELZÉS

Haász János

1893. szeptember 8-án a Zugligeti úton a Budapesti Közuti Vasut Társaság (BKVT) egy fékhibás villamoskocsija kicsúszott egy kanyarban. A balesetnek egyetlen sérültje volt, Noszlopi Vilma magántanuló, akinek a fejét érte egy súlyos ütés. Miután rövid ájulásából magához tért, azt állította, hogy ő egy villamos. Tévképzetét a Szent János Kórház legképzettebb ideg- és elmespecialistái kúrálták, kevés sikerrel. A kezelését igencsak megnehezítette, hogy mivel a főváros villamoshálózatának fejlődése Noszlopi Vilmát is elérte, így kétnaponta forgalomba állt a BKVT Rt. Szent Gellért tér és Budafok közötti vonalán V jelzéssel. Vilmát csak a vonalak betűjelzésének számjelzésre váltásakor, 1910-ben vonták ki a forgalomból.

# KUKÁSAUTÓ

Szebenyi Szilárd

- Főnök!
- Mondd, Pista!
- Nézze, mit találtam! Ebben a kukában egy csomó pénz van!
- Dobd be hátul, a többi szeméthez!
- De főnök, ez rengeteg! Több százmillió is lehet!
- Tiéd az, Pista?
- Nem!
- Kidobták a szemétbe?
- Ki.
- Ha kidobták, akkor szemét. Ha szemét, akkor öntsd a kosiba, oszt haladjunk. Délig végezni kell a Podmaniczkyvel is.

# PARALEL FELOLDOZÁSOK

Farkas Zsuzsanna

A belvárosi kánikulában várahoztam, mikor észrevettem, hogy egy idős úr figyel múltba révedőn. Ahogy felé fordultam, szomorúan megfogta a vállam. „Bocsánatot kérek. Minde- nért” – suttogta. Nem tudtam, kit látott bennem, testvért, gyermeket, tűnt szerelmet vagy forróságtól megelevenedő emlékképeket, de nem is kellett tudnom, a különös üzenet szíven talált. Hirtelen nem leltem a szavakat, pedig csak egy- re volt szükség. „Megbocsátok” – kerekedtem felül a körút zaján, és címeztem mindenkinek, akitől hiába vártam ha- sonló vallomást. Furcsa időtlenségben, mosolyogva néztük, ahogy megérkezik a villamos. A pillanat elszállt ugyan, az ajtók záródtak, de a jármű úgy gurult velünk, mint egy végre megmoccanó, mázsás kődarab.

# REZSŐ

Kovács Bence

Rezső üvöltöni kezdett a 17-esen. Arnold is, hogy Rezső fogja már be a pofáját. Jocó nem csinált semmit. Fejhallgatója minden más zajt kizárt. Jucika veszettül nyomkodta félelmében a leszállásjelzőt, hátha elindul végre már a villamos, és hamarabb le tud szállni. Zoé és Jázmin abbahagyta annak kitárgyalását, hogy mekkora kurva is Rebeka. Futólag rásandítottak Rezsőre, és zavarukban idegesítően nevetgéltek. Béci, a villamossofőr csak a Moszkváig akart már eljutni. Mi sem hiányzott ehhez az átkozott forgalomhoz még, mint egy ordibálós elmebeteg?! Inkább megsüketült 40 fokos akváriumában. És Rezső üvöltött, mert nem szállhatott ki, de már a közeget sem bírta elviselni.

# ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

Máté Miklós Bendegúz

Mamával a múltkor meglátogattuk a Múlt kort. Először Hatvanötévvezelőtthöz mentünk, akihez ősszel értünk oda, egy kedd délutánra. Feszült emberek arcán lobogott a szikra. Estére tele volt a Bródy Sándor utca, a mama pedig megkért, menjünk máshova. Másodjára mentünk Hetvennyolcjanuárjánaktizenhatodikához, aki a Szent Margit kórház szülészeten lakott. Kissé megviselt volt, de mégis csodálatos, amit aznappal megküzdve a világra hozott. Legvégül mentünk Páréveméghez, ahol a mama teljesen eltévedt. Benyitottunk a Batthyány térre, egy villamost lekésve, az öreg hölgy a Parlamentet nézte. Megköszöntem a kirándulást. Megöleltük egymást. Útnak indultunk haza. Én Mosthoz, ő pedig Örökkéhez.





Illusztráció  
**Láng Anna**

# MA MENNYI?

Havasvölgyi Csilla

Egy. Kettő. Három. Négy. Öt. Hat. Hét. Nyolc. Kilenc. Tíz. Tizenegy. Tizenkettő. Tizenhárom. Tizennégy. Tizenöt. Tizenhat. Tizenhét. Tizennyolc. Tizenkilenc. Húsz. Huszonegy. Huszonkettő. Huszonhárom. Huszonnégy. Huszonöt. Huszonhat. Huszonhét. Huszannyolc. Huszonkilenc. Harminc. Harmincegy. Harminckettő. Harminchárom. Harmincnégy. Harmincöt. Harminchat. Harminchét. Harmincnyolc. Harminckilenc. Negyven. Negyvenegy. Negyvenkettő. Negyvenhárom. Negyvennégy. Negyvenöt. Negyvenhat. Negyvenhét. Negyvennyolc. Negyvenkilenc. Ötven. Ötvenegy. Ötvenkettő. Ötvenhárom. Ötvennégy. Ötvenöt. Ötvenhat. Ötvenhét. Ötvennyolc. Ötvenkilenc. Hatvan. Hatvanegy. Hatvankettő. Hatvanhárom. Hatvannégy. Hatvanöt. Hatvanhat. Hatvanhét. Hatvannyolc. Hatvankilenc. Hetven. Hetvenegy. Hetvenkettő. Hetvenhárom. Hetvennégy. Hetvenöt. Hetvenhat. Hetvenhét. Hetvennyolc. Hetvenkilenc. Nyolcvan. Nyolcvanegy. Nyolcvankettő. Nyolcvanhárom. Nyolcvannégy. Nyolcvanöt. Nyolcvanhat. Nyolcvanhét. Nyolcvannyolc. Nyolcvankilenc. Kilencven. Kilencvenegy. Kilencvenkettő. Kilencvenhárom. Kilencvennégy. Kilencvenöt. Kilencvenhat. Kilencvenhét. Itt a villamos.

# ALBÉRLETEZŐDÉS

Eleőd Kriszta

Szeretnék egy kicsi garzont.

Szeretnék egy kicsi garzont galériával.

Szeretnék egy kicsi garzont ablakkal, galériával.

Szeretnék egy kicsi garzont ablakkal, galériával,  
egy miniterasszal?

Szeretnék egy kicsi garzont ablakkal, Budán.

Szeretnék egy kicsi garzont Budán, ablakkal és galériával.

Szeretnék egy megfizethető kicsi garzont. Budán.

Budán?

Szeretnék elköltözni. Szeretném, ha lenne ablaka,  
ha jön a Covid. Szeretném, ha nem adnák ki másnak,  
amikor már nekem ígérték.

Szeretnék?

Szeretnék egy kicsi garzont ablakkal, galériával, Budán.

Szeretem.

# BOLTI RANDI (JÓZSEFVÁROS)

Györgyi Csaba

„Higgye el, kérem, számomra az is elég lenne, ha csak képzelném, hogy maga kedvel engem! Találkozzunk holnap délben az édességeknél!” De az úrfi a levélke helyett véletlenül a bevásárlólistáját pottyantotta az ifjú dáma kosarába. „Csakugyan hiányzik az életemből egy kis citrommal megbolondított avokádókrém, az úton lévők intimitása, hogy végre kimondjam magamnak: menj és légy!” – gondolta magában a dáma, miután a listát otthon megtalálta.

# A VÁROS ILLATA

Pandur Ágnes

Két hét karantén után először lépett ki a lakásából és elégedetten nyugtázta, hogy végre megszűnt a macskaürülékszag a lépcsőházban. A Nagycsarnokban már hiányolta a friss zöldségek illatát és a halpultok szokásos bukját. Vadászku-tyaként szimatolva sétált végig a Váci utcán, de se olajszagot, se kávéillatot, se pisibűzt nem érzékelt. Kétségbeesésében a Deák téri metrólejárónál minden arra járót leszólított, hogy az illető érzi-e a látványpékség vagy a hamburger illatát, de mindenki csak a fejét csóválta. Döbbsenten vette tudomásul, hogy Budapestről eltűntek a szagok. Vajon milyen lesz a karácsonyi vásár a kürtőskalács és a forralt bor illata nélkül?

# BUDAPESTI MESE

Kósa Mónika

Az úgy történt, hogy a Rozi elkiáltotta magát a Blahán, a hangját felkapta a szél és vállon veregette a Petit az Astorián, aki erre elejtette a dobozt, amiből kigurult egy gondolat és meg sem állt a Deák térig, ahol megbotlott benne Géza és felszínre került egy emlék, ami megríkatta Katát, akinek a könnyein elúszott egy lehetőség a Lánchídig, ami összeláncolta az Erzsébet hidat, ezért Erzszi elszaladt a Blaháig, ahol örömeiben felkiáltott a Rozi.



Illusztráció  
**Stocker Alíz**

# A LÁTHATATLAN

Németh Márta

Mindössze tízzel koccanhatott nekem hátulról a Kerepesi úti kanyarodásában. Egyedül ültem a kocsiban, a zöldre vártam, amikor hirtelen valaki hátba vágott. Akkorát ütött, hogy levegőért kellett kapnom. Mire rájöttem, hogy karamboloztunk, már ott állt a kocsim mellett. Bobek. A párhuzamos osztályból. Elvörösödtem. Harminc éve nem láttam, de őt sosem tudnám elfelejteni. Plátói szerelmem volt ötödiktől nyolcadikig. Remegő lábbal kászálódtam ki a kocsiból, hátramentem, hogy megnézzem, mit tört még össze a szívemen kívül. Az autón alig látszott sérülés. Bocsánatkérően toporgott mellettem a kitöltendő baleseti jegyzőkönyvvel. Nem vettelek észre, ne haragudj! – mondta. – Tudom – motyogtam. Aztán dokumentáltuk.



# PORMACSKÁK

Nguyen Bui Thanh Tung

Interjúnkban a Budapesti Pormacskák Nonprofit Szervezet (BPNSZ) ügyvezető igazgatóját kérdeztük a pormacskák jelentős elszaporodásáról: „Idén drasztikusan megnövekedett a pormacskák száma a Ferenc körúton, ahogy sorjában bezártak az üzletek a bekövetkezett vírushelyzet miatt. Csak sétálni kell a körúton, és lehet látni, hogy rengeteg pormacska tekint kifelé az üzletek kirakatain keresztül. A pormacskák viselkedése és természete nem tér el a hagyományos házimacskától. Szeretnek bútorokon hemperegni, fogócskázni, játszani ott, ahol még pár hónapja emberek voltak. Éjszakai lények, így este szoktak beosonni az üzletek bejárati ajtajánál lévő apró réseken. Befogni őket elképesztően nehéz, mert elbújnak, mikor megérik az embert. A helyzet mindenki számára nehéz.”

# ELEJE, VÉGE

Csáti-Kovács Anna

A Ráday utca végén álló templomnál beszéltek meg randevút, azonban míg az egyik, református lévén, a Kálvin téren vesztegette az idejét, a másikat, katolikusként, a Bakáts téren ette a fene, ráadásul az az apró részlet, hogy a Ráday utcának két kezdőpontja van, egy-egy templommal az elején, eltérő gondolkodásmódjuknak köszönhetően egyiküknek sem jutott eszébe, igaz, mindössze nyolcszázötven méter választotta el őket a viszontlátás örömétől, végül sosem találkoztak, így a mai napig egy utcahossz átmérőjű körben keringenek egymástól a városban szerteszét, abban a biztos sejtelemben, hogy a másik „talán mégiscsak buzogányos/pápista volt!”, ezért el sem jöhetett.

# NAGYMAMÁM RANDEVÚJA

Tóth Noémi

Nagypapám halála után ajánlottak nagymamámnak egy elvált férfit, aki fel is hívta telefonon, és gálánsan közölte, hogy van ebédjegye a Honvédkórház menzájára. Nagyi rávágta, hogy nem fog ott majszolgatni, ahol haldoklott a férje, úgyhogy inkább strandra menne. Az udvarló a Dagályt javasolta, mivel oda volt beutalója. Egy halacskás hőmérővel érkezett, mondván, túl hideg vízben ő nem úszik. Amikor az úr megkérdezte, hogy kér-e valamit inni, nagymamám naivan gondolta, hogy kap valamit a büféből. De csak elővett két poharat és egy darab, alufóliába csomagolt pezsgőtablettát. Mikor a nagyi döbbenten elutasította, a férfi kifakadt: „De Katika, ez már félbe van törve!”

# KOSZTOLÁNYIT ÉR

Woppel Béla

Két ötvenes férfi állt a járdán a májusi napsütés elől árnyéket adó fa alatt. Halkan rázta őket a nevetés, feltűrt ingujjú karjaikkal felváltva bökdösték egymást oldalba egy szobrot nézve. – Didus, hát mivel érdemelted ezt ki? – vinnyogta kétségbeesetten az alacsonyabb. – Legalább engem nem húztak póznára – mosolyodott el az ábrándos arcú másik. – Várj, mindjárt javítok rajta – nevetett az előző, és filccel felvéste a fehér talapzatra: „Kosztolányi Dezső rohama közben”. Társa bólintással és fogai villanásával nyugtázta az eredményt, majd hirtelen együtt futásnak eredtek, elkezdtek kiabálni, hogy oroslán van a bokrok között, és nagy csobbanással eltűntek a Feneketlen-tóban.



Illusztráció

**Herbszt László**

# JÓ KARBAN LÉVŐ NEGYVENES

Borsos-Kőszegi Erika

Amikor kicsi voltam, anyám soha nem engedte, hogy ugyanabba a kocsiba szálljak vele a villamoson. Apám addigra rég lelépett, és anya azt gondolta, ha jó karban tartja magát, egyszer megjelenik az Igazi Férfi, hirtelen egymásba szeretnek, és soha többet nem kell krumplis tésztát ennünk a hónap végén. Az Igazi megtalálásában csak zavarta volna egy folyton beszélő tízéves. Ültem a másik kocsiban és féltem. Így aztán a Közvágóhídtól a Jászaiig minden épület minden félrecsúszott cserepét és kitört ablakát megjegyeztem. A szülői házban lakunk megint. Járunk még villamossal a Jászaira. Szorosan fogom a lányom kezét útközben, és figyelem a jó karban lévő negyveneseket.

# APOKRIF TÖRTÉNET

Alföldy-Boruss Dániel

A Teremtéstörténet egyik kevésbé ismert változata szerint Isten először a Boráros teret teremtette meg. Az első napon a villamosmegállóval kezdte. Ráérősen elpepecselt az esőbeállóval, a villanyoszlopokkal, rajtuk az első falragaszokkal. Második nap megteremtette a Petőfi hidat és a 4-6-os villamost. Mivel ekkor nem éltek még sem emberek, sem állatok, de még a Mester utca sem létezett, a villamos időnként váratlanul előbukkant a semmiből, megállt, majd tova is tűnt a semmibe. A hagyomány szerint maga Isten próbálta ki, milyen villamost vezetni. Ha így volt, ekkor még az ő hangja szólalt meg a hangosbeszélőben: „Boráros tér. Átszállhatnak a H7-es HÉV-re.”





# 100 szóban budapest

## A PÁLYÁZAT SZERVEZŐI



## EGYÜTTMŰKÖDŐ PARTNEREINK



## POKET





POKET